

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 189 fra folketingsåret 2000-01, men indeholder desuden en pligt for kommunen til inden for 48 timer at yde erstatning i form af hjemmehjælp for aflyst hjemmehjælp. Om lovforslag nr. L 189 se Folketingstidende, forhandlingerne side 7045 og tillæg A side 5614 og 5616.

Forslaget knytter sig til servicelovens kapitel 14 og lægger op til fuld valgfrihed, når det drejer sig om praktisk bistand til ældre.

Lovforslaget skal præcisere, at de ældre skal sikres trygge rammer for deres liv, men at det ikke på nogen måde skal begrænse de ældres muligheder eller hindre de ældre i selv at bestemme over deres eget liv.

Lovforslaget skal desuden sikre, at de ældre fremover hurtigt modtager erstatningstimer i tilfælde, hvor den kommunalt visiterede hjemmehjælp udebliver. De ældre får her muligheden for at vælge, om erstatningstimerne skal leveres af kommunen eller af et privat firma.

Serviceloven har indført et begrænset frit valg af hjemmehjælp, men det frie valg er underlagt så mange restriktioner, at det ikke har den store betydning. Det er ikke tilfredsstillende, at ældre borgere kun kan udpege en anden person til at udføre den praktiske bistand i hjemmet frem for den kommunale hjemmehjælper. Ældre kan have andre præferencer end flertallet i det lokale byråd og bør derfor have mulighed for også at udpege private firmaer til at varetage hjemmehjælpen.

Hvis ældre skal tage del i de beslutningsprocesser, som vedrører deres liv, er det særlig vigtigt at sikre dem fuld valgfrihed, når det drejer sig om hjemmehjælpen. Ved at der gives ældre borgere mulighed for at vælge deres hjemmehjælper blandt et langt mere varieret udbud, sikres det, at de ældre får friheden til at vælge service og kvalitet efter behov og ønske. Disse forbedrede valgmuligheder er et udtryk for langt større respekt for ældres personlige integritet.

Når kommunen i øvrigt skal godkende den arbejdskraft, der stilles til rådighed, burde der ikke være

tungtvejende argumenter for ikke at udvide de ældres valgmuligheder.

Forslaget vil dermed også imødekomme regeringens tanker på området. Regeringen har i det seneste regeringsgrundlag skrevet, at »hjælpen skal i højere grad være individuelt tilpasset og de ældre – og deres pårørende – skal have medindflydelse.«

Forslagsstillerne ønsker derfor at tage regeringen på ordet og sikre, at det fremover er de ældre og ikke kommunerne, som har den reelle valgfrihed, når det kommer til valg mellem forskellige leverandører af hjemmehjælp.

Forslaget går også videre end det lovforslag om fleksibel hjemmehjælp, Folketinget vedtog før jul 2000, jf. L 109, folketingsåret 2000-01, og som kun åbner op for at give de ældre en smule mere fleksibilitet i hjemmehjælpen.

En brugerundersøgelse i Odense Kommune foretaget i 1999 viste udbredt tilfredshed med muligheden for at vælge mellem den kommunale hjemmepleje og en privat leverandør. Odense Kommune startede forsøget med en brugervalgsmodel i dele af Odense Kommune, men har nu gjort modellen til en permanent ordning i hele kommunen.

En anden brugerundersøgelse, fra Greve Kommune, viser, at tilfredsheden er størst blandt de ældre, der modtager praktisk bistand fra et privat firma, frem for ældre, der modtager kommunens tilbud om praktisk bistand i hjemmet. Samtidig oplever betydelig flere brugere af den private hjemmehjælp i Greve Kommune at have den samme hjemmehjælper til rådighed. Brugere af den kommunale hjemmehjælp oplever derimod i højere grad flere forskellige hjemmehjælpere i løbet af en måned. Det siger sig selv, at en fast hjemmehjælper er garant for, at der kan opstå det personlige kendskab, som kan være så afgørende i hverdagen for den ældre.

Herning Kommune indførte en fritvalgordning for hjemmehjælpen i foråret 2000. Samtidig blev det aftalt, at der årligt skal gennemføres en brugerundersøgelse, hvor hjemmehjælpsmodtagerne under fritvalgordningen bliver spurgt om kvaliteten af hjemmehjæl-